Lietas Nr. 11290015312
Lietas arhīva Nr. K22-0119-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ludzā, 2015.gada 10.jūlijā

Ludzas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Gunārs Strucinskis,
ar sekretāri Veroniku Geceviču,
piedaloties prokurorei Natālijai Gromai,
zvērinātai advokātei Verai Lipskai,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 153.panta pirmajā daļā un 117.panta 10.punktā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu un

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ personu grupā ar personām Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.4 un Nr.5, pret kurām kriminālprocesi izdalīti atsevišķā lietvedībā, 2012.gada 13.aprīlī pēc plkst.3.00 izdarīja /pers. B/, dzimuša /datums/, nolaupīšanu, t.i., personas sagrābšanu, lietojot vardarbību, proti:

2012.gada 12.aprīļa vakarā persona Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, piedāvāja saviem paziņām personām Nr.2 un Nr.3 nolaupīt un fiziski izrēķināties ar savu bijušo kopdzīvotāju /pers. B/, jo personas Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, ieskatā, izšķiroties ar viņu, /pers. B/ nepareizi uzvedās, draudēja ar vardarbību un traucēja viņai, ierodoties viņas un personas Nr.4 dzīvesvietā /adrese/. Tādējādi 2012.gada 13 aprīlī pēc plkst.3.00 pēc personas Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, iniciatīvas, iesaistot noziedzīga nodarījuma izdarīšanā vēl personu Nr.4 un /pers. A/, rīkojoties saskaņoti personu grupā, /pers. B/ nolaupīšanas nolūkā personas Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, Nr.2 un Nr.3 , /pers. A/ un persona Nr.4 ar personas Nr.4 automašīnu „VW Passat Variant", valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, kuru vadīja persona Nr.4 un pārvadāja grupas dalībniekus, līdzizdarītājus, atbrauca pie /pers. B/ mājas /adrese/. Tur saskaņā ar lomu sadali persona Nr.4 palika automašīnā gaidīt, kad pārējie grupas dalībnieki sagrābs /pers. B/, lai nogādātu grupas dalībniekus un /pers. B/ piemērotā vietā ārpus Ludzas pilsētas uz mežu, lai bez jebkādiem šķēršļiem lietotu pret /pers. B/ vardarbību.

Bet visi pārējie grupas dalībnieki: persona Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, personas Nr.2 un Nr.3, kurai bija līdzi gāzes pistole „Blow Magnum – Mod 2000", pielādēta ar attiecīgām patronām, un /pers. A/, kam līdzi bija elektrošoka ierīce, pa neaizslēgtām ieejas durvīm iekļuva /pers. B/ dzīvoklī /numurs/, /adrese/, kurā tajā laikā gulēja /pers. B/ un personas Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, māte – /pers. E/. Iekļūstot dzīvoklī, rīkojoties saskaņoti kopīga noziedzīga nodoma sasniegšanai – /pers. B/ nolaupīšanai, pildot personas Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, norādījumus, personas Nr.2 un Nr.3 un /pers. A/, lietojot vardarbību, izvilka guļošo /pers. B/ no gultas. /pers. A/ iesita viņam ar elektrošoka ierīci, no kā /pers. B/ pamodās. Tādā veidā neitralizējot viņa pretošanos, izteica /pers. B/ prasību iziet no mājas un doties kopā ar viņiem. /pers. B/ bija spiests pakļauties prasībai un izgāja ārā personu Nr.2 un Nr.3 , /pers. A/, un personas Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, uzraudzībā. Turklāt /pers. B/ pret savu gribu izgāja ārā bez atbilstošām laika apstākļiem virsdrēbēm un apaviem, bet bija ģērbies sporta biksēs, džemperī un zeķēs.

Persona Nr.2, atrodoties pie automašīnas, lai piespiestu /pers. B/ iekāpt automašīnas bagāžas nodalījumā, ar gāzes pistoli iesita /pers. B/ pa galvu, no kā cietušajam sāka tecēt asinis un bija radītas fiziskas sāpes. Tad grupas dalībnieki pret cietušā gribu ievietoja viņu automašīnas „VW Passat Variant" bagāžas nodalījumā. Pēc tam persona Nr.4 ar savu automašīnu pārvadāja grupas dalībniekus un nolaupīto cietušo /pers. B/. Persona Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, kontrolēja notiekošo, bet cietušā pretošanās novēršanai līdzi brauca personas Nr.2 un Nr.3, /pers. A/.

Tādējādi personas Nr.2 , Nr.3 , /pers. A/, persona Nr.4 un persona Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, vardarbīgi pārvarot cietušā /pers. B/ pretošanos, pret cietušā gribu nolaupīja viņu un tieši pēc personas Nr.4 iniciatīvas aizveda uz mežu /adrese/, kur nolaupīto /pers. B/ iepriekš minētās personas personu grupā ar personu Nr.5 nogalināja.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 153.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Turklāt pēc /pers. B/ nolaupīšanas, rīkojoties personu grupā, personas Nr.2 , Nr.3 , /pers. A/, personas Nr.4 un Nr.5, kura atradās alkohola ietekmē, un līdzdalībā ar organizētāju - personu Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, izdarīja /pers. B/ slepkavību pastiprinošos apstākļos aiz atriebības par /pers. B/ vardarbīgu rīcību attiecībā pret personu Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, proti:

2012.gada 13.aprīlī naktī pēc plkst.4.00. persona Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, persona Nr.4, personas Nr.2, Nr.3 un /pers. A/, ar sagrābto un automašīnas bagāžniekā ievietoto /pers. B/ ar personas Nr.4 automašīnu pēc personas Nr.4 priekšlikuma ieradās mājās pie personas Nr.4 tēva personas Nr.5, kuru sākotnēji iesaistīja /pers. B/ slepkavībā kā atbalstītāju nolūkā, lai persona Nr.5 parādītu viņiem ceļu uz nomaļu, klusu vietu – meža purvu ciema /adrese/, apkaimē, t.i., uz tādu vietu, kura atrodas tālāk no apdzīvotas vietas, kas ļaus noziedzīga nodarījuma dalībniekiem (līdzizdarītājiem) un līdzdalībniekiem netraucēti slepkavības nolūkā lietot vardarbību pret cietušo /pers. B/, kā arī lai persona Nr.5 parādītu viņiem atpakaļ ceļu no meža purva, kurā citi grupas dalībnieki bez personas Nr.5 varēja apmaldīties. Persona Nr.5, pēc notikušā apstākļiem – piekautais /pers. B/ bez atbilstošām laika apstākļiem virsdrēbēm un apaviem, piecu personu pavadībā, kurām līdzi bija divas gāzes pistoles un elektrošoka ierīce, nakts laikā tika ievietots automašīnas bagāžas nodalījumā, apzinoties, ka /pers. B/ tiks nogalināts un viņa līķis noslēpts, piekrita sniegt iepriekš minēto palīdzību personai Nr.4, personai Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, personām Nr.2, Nr.3 un /pers. A/, t.i., novērsa šķēršļus /pers. B/ slepkavības izdarīšanai. Pēc tam persona Nr.4 turpināja vadīt automašīnu, un viņi visi kopā ar cietušo atbrauca uz lauku pie meža, kur atstāja automašīnu. No sākuma grupas dalībnieki personas Nr.2, Nr.3, /pers. A/, persona Nr.4 un līdzdalībnieki – persona Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, un persona Nr.5 pret /pers. B/ gribu, lietojot vardarbību, atveda viņu uz meža purvu. Pa ceļam uz purvu persona Nr.3 no gāzes pistoles ne mazāk kā trīs reizes izšāva uz /pers. B/, jo /pers. B/, apzinoties esošās briesmas viņa dzīvībai un veselībai, nevēlējās labprātīgi iet uz

purvu, tāpēc pietupās pie zemes un negāja uz priekšu. Tāpat, lai piespiestu /pers. B/ iet uz mežu, rīkojoties saskaņoti kopīgā noziedzīga nolūka sasniegšanā, personas Nr.2, Nr.3 un /pers. A/ sita ar dūrēm un kājām /pers. B/ pa dažādām ķermeņa daļām. /pers. B/, vēloties izglābt savu dzīvību, vairāk kārt lūdza personu Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, piedot viņam, apsolīja nenākt viņas mājā un netraucēt viņai, bet persona Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, uz /pers. B/ vārdiem nav reaģējusi. Atnākot uz mežu blakus purvam, ieraugot, ka tur esošais dīķis vēl pārklāts ar ledu, tātad /pers. B/ tajā nebija iespējams noslīcināt, pēc personas Nr.5 norādījuma, kurš paziņoja visiem klātesošiem, ka netālu no meža ir pamesta neapdzīvota māja un aka, tas ir, persona Nr.5 kā atbalstītājs, paziņojot šo informāciju, novērsa šķēršļus /pers. B/ nonāvēšanai, noslīcinot viņu akā, jo neviens cits šajā vietā iepriekš nav bijis un nav zinājis par šo aku. Mežā /pers. B/ raudāja un turpināja lūgt personu Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, piedošanu, taču persona Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, viņam nepiedeva, no sava nodoma nogalināt /pers. B/ neatkāpās un izpildītājus neapturēja.

Grupas dalībnieki (līdzizdarītāji): persona Nr.2 , /pers. A/, personas Nr.3 , Nr.4 , Nr.5, kā arī līdzdalībnieks – persona Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, lietojot vardarbību, slepkavības nolūkā atveda viņu pie akas. Turklāt persona Nr.5 gāja pa priekšu un rādīja ceļu. Pa ceļam no meža līdz akai un pie akas pret /pers. B/ tāpat tika pielietota vardarbība. Persona Nr.2 no gāzes pistoles izšāva /pers. B/ mutē, no kā cietušajam sākās ilgstošs, stiprs klepus. Jau atrodoties slepkavības vietā, persona Nr.5 nolēma palīdzēt pārējiem grupas dalībniekiem nogalināt /pers. B/. Pēc kā, rīkojoties personu grupā un līdzdalībā kopīga noziedzīga nodoma sasniegšanai – noslīcināt /pers. B/, ar līdzi paņemto no personas Nr.4 automašīnas virvi personas Nr.2, Nr.3., Nr.4, /pers. A/, persona Nr.5 sasēja /pers. B/ kājas. /pers. A/ pie otrā virves gala piesēja akmeni, kas izkrita no virves saites brīdī, kad piesieto pie /pers. B/ kājām akmeni viens no grupas dalībniekiem iemeta akā. Turpinot darbības nolūkā /pers. B/ noslīcināt, personas Nr.2, Nr.3., Nr.4, /pers. A/ un persona Nr.5 /pers. B/ ar sasietām kājām, kas liedza cietušajam iespēju izkļūt no akas, iemeta dziļajā akā (dziļumā vairāk nekā 4 m), piepildītā apmēram līdz pusei ar aukstu ūdeni. Pēc tam, lai /pers. B/ tiešām noslīktu ūdenī, personas Nr.4, Nr.2, Nr.3., Nr.5 un /pers. A/ viņam virsū iemeta dažādus priekšmetus - dēļus, vecu autoriepu, akmeņus - un viņu ar koka baļķi, kuru atrada un atnesa persona Nr.5, personas Nr.4 , Nr.2 , Nr.3 un Nr.5 slīcināja ūdenī līdz brīdim, kamēr /pers. B/ vairs neizrādīja dzīvības pazīmes. Tikai tad grupas dalībnieki un līdzdalībnieks atstāja nozieguma vietu. Tādējādi personas Nr.2, Nr.3, /pers. A/, personas Nr.4 un Nr.5, rīkojoties personu grupā un katrs īstenojot konkrētas darbības, vērstas uz cietušā /pers. B/ nonāvēšanu, nogalināja viņu, proti, pielietojot vardarbību, no automašīnas /TL marka/ tika atvests uz slepkavības vietu, no automašīnas tika atnesta virve, bija sameklēts akmens un piesiets /pers. B/ kājām, pārvarot cietušā pretošanos, ar virvi /pers. B/ tika sasietas kājas, /pers. B/ tika iemests akā, aizmētāts ar dažādiem priekšmetiem un noslīcināts. Bet persona Nr.1, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, organizēja citus grupas dalībniekus noslepkavot /pers. B/. Tieši viņa vervēja līdzdalībniekus, vadīja noziedzīga nodarījuma sagatavošanu, zinot, ka personai Nr.4 mājās glabājas pašaizsardzības līdzekļi – gāzes pistole „Blow Magnum – Mod 2000" un elektrošoka ierīce, paņēma tos un iedeva izdarītājiem /pers. B/ pretestības un gribas apspiešanai, un, atrodoties nozieguma izdarīšanas vietā, kontrolēja līdzizdarītāju darbības, vērojot, kā pēc viņas iniciatīvas /pers. B/ tika atņemta dzīvība. Cietušā /pers. B/ nāve iestājās no mehāniskās asfiksijas – noslīkšanas ūdenī, un šis nāves cēlonis ir tiešā cēloņsakarībā ar grupas dalībnieku un līdzdalībnieka kopīgām noziedzīgām darbībām.

Tādā veidā /pers. A/ ar savām darbībām izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu pastiprinošos apstākļos – personu grupā, t.i., Krimināllikuma 117.panta 10.punktā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā atzina un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, prokurore un aizstāve tam piekrita.

Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, uzskata, ka tie apstiprina apsūdzētā /pers. A/ vainu. Tāpēc, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un viņš piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai. Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina Krimināllikuma 153.panta pirmajā daļā un 117.panta 10.punktā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar visiem lietas materiāliem, to kopumā un savstarpējā saistībā. Līdz ar to pierādījumu analīze un to uzskaitījums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu nav nepieciešami. Pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas atbilstoši Krimināllikuma 153.panta pirmajai daļai un 117.panta 10.punktam.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. /pers. A/ izdarīja smagu noziegumu pret personas brīvību un sevišķi smagu noziegumu – slepkavību personu grupā. Agrāk /pers. A/ nav kriminālsodīts (lietas 3.sēj., 106.lapa). Viņam ir divi aktīvi administratīvie sodi (lietas 3.sēj., 107.lapa). /pers. A/ nav psihiatra un narkologa uzskaitē (lietas 3.sēj., 109.lapa), apgādībā bērnu nav (lietas 3.sēj., 104.lapa). Saskaņā ar 2012.gada 28.februāra un 2014.gada 27.jūnija izrakstiem no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes /pers. F/ no 2005.gada regulāri tiek novērots pie reimatologa Rīgā, vienreiz mēnesī jāveic asins ainas kontrole, bieži slimo ar strutojošo angīnu, pacients saņem medikamentus – zemādas injekcijas (lietas 171., 172.lapa).

Valsts probācijas dienesta Ludzas teritoriālās struktūrvienības izvērtēšanas ziņojumā par /pers. A/ norādīts, ka viņš ir 3.grupas invalīds un kopš bērnības slimo ar /Nosaukums/, atrodas nepārtrauktā mediķu uzraudzībā, invaliditāte piešķirta līdz mūža beigām. /pers. A/ nav spējīgs dzīvot patstāvīgi, konstatētas alkohola un apreibinošu vielu lietošanas problēmas. Kopš apsūdzības viņa uzvedība ir nestabila, sabiedrību un pašu apdraudoša, spēcīgu emociju uzplūdā pastāv jauna likumpārkāpuma izdarīšanas risks, iespējamas suicidālas tieksmes. /pers. A/ nepieciešama vecāku kontrole, atbalsts un rūpes. Ģimene uzskatāma par pozitīvu resursu turpmāku prettiesisku darbību nepieļaušanā. Kritiskās attieksmes trūkums pret draugu un paziņu piedāvātajām aktivitātēm novedis pie sociāli neatbalstāma dzīvesveida (lietas 3.sēj., 111.-115.lapa).

Atbilstoši /datums/ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumam Nr.501/2013 /pers. A/ nozieguma izdarīšanas laikā ar psihisku slimību neslimoja un nav konstatēti arī pārejoši slimīgi psihiskās darbības traucējumi. Viņš varēja saprast un vadīt savu darbību, kas atbilst juridiskajam kritērijam – pieskaitāms. /pers. A/ nepiemīt tādas individuāli psiholoģiskas īpatnības, kuras varēja būtiski iespaidot viņa uzvedību nozieguma izdarīšanas laikā (lietas 3.sēj., 76.-80.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu otro daļu /pers. A/ atbildību mīkstinoši apstākļi ir savas vainas atzīšana Krimināllikuma 153.panta pirmajā daļā un 117.panta 10.punktā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā un izdarītā nožēlošana, kā arī tas, ka viņš labprātīgi daļēji EUR 100 apmērā atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgu nodarījumu radīto kaitējumu (lietas 4.sēj., 170.lapa).

Atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 2.punktam /pers. A/ atbildību pastiprinošs apstāklis ir Krimināllikuma 153.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšana personu grupā.

Tiesas ieskatā nav pamata atbilstoši Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktam par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīt, ka viņš aktīvi veicināja noziedzīga nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, jo piedalījās Kriminālprocesa likumā noteiktajās izmeklēšanas darbībās un izvēlējās vienkāršāku procesa veidu, piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

Apsūdzētajam nevar piemērot Krimināllikuma 49.panta nosacījumus par vieglāka soda noteikšanu, nekā likumā paredzēts, jo viņam ir viens atbildību pastiprinošs apstāklis.

Ņemot vērā noziedzīgu nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību, tiesa uzskata, ka /pers. A/ sodāms ar reālu brīvības atņemšanu, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli. Apsūdzētais izdarījis smagu noziegumu un sevišķi smagu noziegumu. Viņš nav kriminālsodīts,

taču aktīvi ir divi administratīvie sodi. Tas liecina par apsūdzētā noslieci izdarīt likumpārkāpumus un vienaldzīgo attieksmi pret tiesību normu ievērošanu. Neskatoties uz administratīvajiem sodiem, /pers. A/ nav labojies un veicis noziedzīgas darbības, apdraudot personas brīvību un atņemot tās dzīvību. Apsūdzētais izdarījis Krimināllikuma 117.panta 10.punktā paredzētu sevišķi smagu noziegumu, kā rezultātā ir iestājusies cilvēka nāve. Viņa prettiesisko darbību dēļ ir atņemta cita cilvēka dzīvība, proti, neaizstājama vērtība, kas pieder cilvēkam, un ir iestājušās neatgriezeniskas sekas. Arī cietušajam sakarā ar brāļa /pers. B/ vardarbīgo nāvi ir nodarīts morāls kaitējums, ko nekādā veidā nav iespējams kompensēt. Likumdevējs par šāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ir paredzējis bargu brīvības atņemšanas sodu.

Lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi, proti, aizsargāt sabiedrības drošību, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. A/ cita soda piemērošana nav iespējama.

/pers. A/ konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis – Krimināllikuma 153.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšana personu grupā. Turklāt saskaņā ar Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumu spēcīgu emociju uzplūdā pastāv jauna likumpārkāpuma izdarīšanas risks, viņam nepieciešama vecāku kontrole, atbalsts un rūpes, kritiskās attieksmes trūkums pret draugu un paziņu piedāvātajām aktivitātēm novedis pie sociāli neatbalstāma dzīvesveida. Ievērojot norādīto, tiesai nav pārliecības, ka apsūdzētais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tamdēļ viņš ir izolējams no sabiedrības. Brīvības atņemšanas soda termiņš /pers. A/ nosakāms Krimināllikuma 153.panta pirmās daļas un 117.panta 10.punkta sankcijas ietvaros, piemērojot to tuvāk Krimināllikuma 153.panta pirmās daļas vidējam apmēram un Krimināllikuma 117.panta 10.punkta sankcijas minimālajā apmērā. /pers. A/ ir divi atbildību mīkstinoši apstākļi, viņš ir 3.grupas invalīds uz mūžu, veselības stāvokļa dēļ ir nepieciešamas regulāras veselības pārbaudes un medikamentu injekcijas. Turklāt viņš izdarīja mazāku daudzumu aktīvu darbību /pers. B/ dzīvības atņemšanas procesā un nebija slepkavības iniciators. Tiesas ieskatā /pers. A/ nav iespējams piemērot brīvības atņemšanas sodu Krimināllikuma 153.panta pirmās daļas sankcijas paredzētajā minimālajā apmērā, jo ir viens atbildību pastiprinošs apstāklis un ir divi aktīvi administratīvie sodi.

Ar 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, Krimināllikuma 153.panta pirmās daļas sankcijā ir samazināts brīvības atņemšanas soda termiņš no desmit līdz pieciem gadiem. Atbilstoši minētā likuma Pārejas noteikumu 6.punktam, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu. Tādējādi tiesai ir pamats apsūdzētajam /pers. A/ piemērot Krimināllikuma labvēlīgos nosacījumus. Tā kā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī minētā panta sankcija neparedzēja papildsoda – probācijas uzraudzības piemērošanu, tā nav nosakāma apsūdzētajam.

/pers. A/ nav piemērojams Krimināllikuma 117.panta 10.punkta sankcijā paredzētais papildsods - mantas konfiskācija, jo viņam nav mantas, ko varētu konfiscēt (lietas 3.sēj., 10.-12.lapa).

Saskaņā ar 2011.gada 8.jūlija likumu „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 12.punktu papildsodu — policijas kontroli — turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas šā likuma 159., 160., 164., 165. un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu šā likuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa atzīst, ka papildsoda - policijas kontroles termiņš /pers. A/ nosakāms, ņemot vērā, ka viņa darbību rezultātā ir iestājusies cilvēka nāve, apsūdzētajam ir tieksme izdarīt arī citus likumpārkāpumus. Tāpēc ir nepieciešams viņa uzvedību uzraudzīt un pakļaut policijas iestādes norādītajiem ierobežojumiem maksimālajā policijas kontroles paredzētajā termiņā pēc pamatsoda izciešanas.

Krimināllikuma 5.panta otrā un trešā daļa paredz, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās, kā arī uz personu, kura izcieš sodu vai izcietusi sodu, bet kurai saglabājusies sodāmība. Likumam, kas atzīst nodarījumu par sodāmu, pastiprina sodu vai ir citādi nelabvēlīgs personai, atpakaļejoša spēka nav.

Noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdī spēkā bija Krimināllikuma 50.panta pirmā un otrā daļa šādā redakcijā: ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, noteikusi sodu atsevišķi par katru nodarījumu, galīgo sodu nosaka pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Šādā gadījumā soda kopējais laiks nedrīkst pārsniegt attiecīgajam soda veidam noteikto maksimālo laiku. Pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaitīto brīvības atņemšanas sodu (izņemot mūža ieslodzījumu) kopējais laiks nedrīkst pārsniegt divdesmit gadus. Šī Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas redakcija bija labvēlīgāka apsūdzētajam salīdzinājumā ar pašlaik spēkā esošo normu, tāpēc ir piemērojama, nosakot galīgo sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim) /pers. A/ nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piemērojot viņam labvēlīgāko sodu noteikšanas principu, proti, ietverot vieglāko sodu smagākajā, jo apsūdzētais ir 3.grupas invalīds uz mūžu, veselības stāvokļa dēļ nepieciešama medikamentu lietošana, ir konstatēti divi atbildību mīkstinoši apstākļi.

Atbilstoši Krimināllikuma 52.panta piektajai daļai un Kriminālprocesa likuma 277.panta trešajai daļai izciestajā sodā /pers. A/ ieskaitāms aizturēšanas termiņš no 2012.gada 1.augusta līdz 2012.gada 3.augustam – 2 (divas) dienas (lietas 1.sēj., 116.lapa) un apcietinājuma termiņš no 2015.gada 8.maijam līdz 2015.gada 9.jūlijam - 2 (divi) mēneši un 1 (viena) diena (lietas 4.sēj., 152.lapa), kopā 2 (divi) mēneši un 3 (trīs) dienas.

Kriminālprocesa likuma 690.panta pirmajā un otrajā daļā paredzēts, ka apcietinājuma termiņu izdotajai personai skaita no Latvijas Republikas valsts robežas šķērsošanas brīža. Laiku, ko persona pēc Latvijas lūguma pavadījusi apcietinājumā ārvalstī, ieskaita soda termiņā. Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Starptautiskās sadarbības biroja 2015.gada 26.maija paziņojumā Nr.20/2-5-15/10661 norādīts, ka apsūdzētais /pers. A/ bija aizturēts Lielbritānijā 2015.gada 27.aprīlī (lietas 4.sēj., 153.lapa). Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa 2015.gada 28.maija paziņojumā Nr.20/18-6-12/30434 minēts, ka /pers. A/ 2015.gada 8.maijā konvojēts no Lielbritānijas uz Latviju, un plkst.18.^{35} viņš šķērsoja Latvijas Republikas robežu. /pers. A/ ievietots /pers. I/ (lietas 4.sēj., 152.lapa). Līdz ar to pēc Latvijas lūguma apcietinājumā pavadītais laiks ārvalstī no 2015.gada 27.aprīļa līdz 2015.gada 7.maijam ir 11 dienas, kas ieskaitāms izciestajā brīvības atņemšanas sodā.

Pavisam kopā /pers. A/ izciestajā brīvības atņemšanas sodā ieskaitāmi 2 (divi) mēneši un 14 (četrpadsmit) dienas.

Lai nodrošinātu sprieduma izpildi, apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums ir atstājams līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4. un 6.pantu tiesa lietā pārrēķinājusi naudas summas latos uz *euro* pēc oficiālā kursa (EUR 1 ir Ls 0,702804).

Tiesa atzīst, ka ir pilnīgi apmierināms cietušā /pers. J/ pieteiktais kaitējuma kompensācijas pieteikums par morālo kaitējumu un materiālo zaudējumu. Cietušais uzskata, ka viņam sakarā ar brāļa /pers. B/ nāvi nodarīts morālais kaitējums Ls 7600 jeb EUR 10 386,96 apmērā. Viņi iepriekš varēja dalīties ar pēdējo un grūtos dzīves brīžos risināt problēmas. Cietušajam materiālais zaudējums ir Ls 300 jeb EUR 426,86 apmērā par bēru rīkošanu. /pers. J/ no valsts saņēma atlīdzību Ls 600 jeb EUR 853,72, tādēļ no /pers. A/ ir piedzenams morālais kaitējums Ls 7000 jeb EUR 9960,10 apmērā. Cietušais lūdza piedzīt solidāri no apsūdzētajiem mantisko zaudējumu Ls 300 jeb EUR 426,86 un kompensāciju par morālo aizskārumu Ls 7000 jeb EUR 9960,10, kopā Ls 7300 jeb EUR 10 386,96 (lietas 5.sēj., 32.-33.lapa).

Apsūdzētais /pers. A/ atzina pilnīgi cietušā kompensāciju Ls 7300 jeb EUR 10 386,96 apmērā.

Tiesas ieskatā no /pers. A/ solidāri ar personām Nr.2 , Nr.3 , Nr.4 un Nr.5, kuras notiesātas ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 4.februāra spriedumu, par labu cietušajam /pers. J/ ir piedzenams materiālais zaudējums Ls 300 jeb EUR 426,86 apmērā par mirušā /pers. B/ apbedīšanas izdevumiem un bēru rīkošanu. Saskaņā ar Civillikuma 2350.pantu, kas vainīgs kāda cilvēka nāvē, tam jāatlīdzina mirušā mantiniekiem ārstēšanas un apbedīšanas izdevumus. Kaut arī tos apstiprinoši dokumenti lietas materiāliem nav pievienoti, minētā summa atbilst reālajām izmaksām un nav nepamatoti palielināta.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Tiesa ir pārliecinājusies par apsūdzēto vainu kaitējuma nodarīšanā noziedzīga nodarījuma rezultātā, tāpēc atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta prasībām kompensācijas pieteikums par morālo kaitējumu atzīstams par pamatotu un pēc būtības apmierināms pilnīgi.

Nosakot cietušā tiesības uz morālā kaitējuma kompensāciju un tās apmēru, tiesa ņem vērā Kriminālprocesa likuma 351., 352.panta, kā arī Civillikuma 1635.panta prasības.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu cietušajam kompensācijas pieteikumā jāpamato mantiskā zaudējuma pieprasītās kompensācijas apmēru, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām – tikai jānorāda. Cietušais novērtēja sev nodarīto morālo kaitējumu par brāļa /pers. B/ nāvi Ls 7000 jeb EUR 9960,10. Saskaņā ar iepriekš minētā likuma 352.panta pirmo daļu galīgo kompensācijas apmēru nosaka tiesa, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru; noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; psihiskas traumas.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā lietā, nosakot morālā kaitējuma apmēru, ir ņemami vērā arī Civillikuma 1635.panta noteikumi, cik tālu tie nav pretrunā ar Kriminālprocesa 350.-351.pantu. Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešo daļu cietušajam nav jāpierāda morālais kaitējums gadījumos, kad neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību un veselību. Tādējādi tiesa atzīst, ka apsūdzētais, izdarot noziedzīgu nodarījumu, ir atņēmis cilvēkam dzīvību, proti, izdarīja personu grupā tīšu slepkavību, kā rezultātā iestājās /pers. B/ nāve. Turklāt Civillikuma 1635.panta otrajā daļā noteikts, ka atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Kompensācijai jāizpilda trīs galvenās funkcijas: taisnīguma funkciju, prevencijas funkciju – lai piespriestā summa atturētu atbildētāju un citas personas no līdzīga aizskāruma nodarīšanas nākotnē un samierināšanas funkciju – cietušajam jādod tik liela atlīdzība, kas viņu apmierinātu, saprātīgi izvērtējot apsūdzētā spēju dot šādu atlīdzību.

Tiesa atzīst, ka no apsūdzētā /pers. A/ solidāri ar personām Nr.2, Nr.3, Nr.4 un Nr.5 par labu cietušajam piedzenama kompensācija par nodarīto morālo aizskārumu Ls 7000 jeb EUR 9960,10 apmērā. Šādā summā noteiktā kompensācija par morālo aizskārumu ir samērīga un atbilstoša ar noziedzīgu nodarījumu – slepkavību izraisītajām sekām, kompensācija izpilda visas trīs iepriekš minētās funkcijas. Pie tam cietušais /pers. J/ regulāri kontaktējās ar /pers. B/, viņi bieži sazinājās pa telefonu, bet /pers. J/ brālim sūtīja arī naudu iztikai. To apstiprina cietušā /pers. J/ liecības. Līdz ar to viņu starpā bija tuvas radinieku attiecības, un cietušajam ar brāļa nāvi nodarīts morāls kaitējums. Ievērojot to, ka /pers. A/ labprātīgi daļēji EUR 100 apmērā atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgu nodarījumu radīto kaitējumu (lietas 4.sēj., 170.lapa), tad no viņa ir piedzenami EUR 9860,10.

Civillikuma 1675.pants noteic, ka vairākas personas, kas kopīgi izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, atbild solidāri par zaudējumu, kas ar to nodarīts. Tādējādi ir pamats kaitējuma kompensāciju piedzīt no /pers. A/ solidāri ar personām Nr.2, Nr.3, Nr.4 un Nr.5, kuras notiesātas ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 4.februāra spriedumu.

Prokurore tiesas sēdē uzturēja pieteikumu par kompensācijas Ls 600 jeb EUR 853,72 apmērā piedziņu valsts interesēs no apsūdzētā. 2013.gada 9.janvārī Juridiskās palīdzības administrācija pieņēma lēmumu izmaksāt cietušajam /pers. J/ valsts kompensāciju Ls 600 jeb EUR 853,72 apmērā, jo noziedzīga nodarījuma rezultātā iestājās /pers. B/ nāve (lietas 3.sēj., 67.lapa).

Ar Juridiskās palīdzības administrācijas 2013.gada 9.janvāra lēmumu cietušajam /pers. J/ izmaksāta valsts kompensācija Ls 600 jeb EUR 853,72 apmērā (lietas 2.sēj., 151.-153.lapa). Juridiskās palīdzības administrācija ir lūgusi prokuroru izmantot Kriminālprocesa likuma 456.panta trešajā daļā noteiktās tiesības pieteikt un uzturēt pieteikumu par kompensācijas piedziņu valsts interesēs. Valsts apsūdzības uzturētāja tiesas sēdē arī lūdza piedzīt valsts labā no apsūdzētā /pers. A/ solidāri ar personām Nr.2 , Nr.3 , Nr.4 un Nr.5, kuras notiesātas ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 4.februāra spriedumu, valsts izmaksāto kompensāciju Ls 600 jeb EUR 853,72 apmērā. To atzina arī pats apsūdzētais /pers. A/. Likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" $3.^1$ panta 2.punktā noteikts, ka pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju ir apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Līdz ar to tiesa atzīst, ka valsts labā no /pers. A/ solidāri ar personām Nr.2, Nr.3, Nr.4 un Nr.5 piedzenama /pers. J/ izmaksātā valsts kompensācija Ls 600 jeb EUR 853,72 apmērā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 153.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 117.panta 10.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) gadiem, ar policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim) /pers. A/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā,, - brīvības atņemšana uz 10 (desmit) gadiem, ar policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Pamatsoda izciešanas termiņu /pers. A/ skaitīt no 2015.gada 10.jūlija, izciestajā pamatsodā ieskaitot aizturēšanas termiņu no 2012.gada 1.augusta līdz 2012.gada 3.augustam – 2 (divas) dienas, pēc Latvijas Lūguma apcietinājumā pavadīto laiku ārvalstī no 2015.gada 27.aprīļa līdz 2015.gada 7.maijam - 11 (vienpadsmit) dienas un apcietinājuma termiņu no 2015.gada 8.maija līdz 2015.gada 9.jūlijam – 2 (divus) mēnešus 1 (vienu) dienu. Pavisam kopā /pers. A/ izciestajā brīvības atņemšanas sodā ieskaitīt 2 (divus) mēnešus un 14 (četrpadsmit) dienas.

Drošības līdzekli /pers. A/ līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt iepriekšējo – apcietinājumu.

Apmierināt pilnīgi cietušā /pers. J/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu un piedzīt no apsūdzētā /pers. A/ solidāri ar personām Nr.2, Nr.3, Nr.4 un Nr.5, kuras notiesātas ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 4.februāra spriedumu, par labu /pers. J/ materiālo zaudējumu par bēru izdevumiem Ls 300 (trīssimt latu) jeb EUR 426,86 (četrsimt divdesmit sešu *euro* 86 centu) apmērā un morālo kaitējumu EUR 9860,10 (deviņu tūkstošu astoņsimt sešdesmit *euro* 10 centu) apmērā, kopā EUR 10 286,96 (desmit tūkstošus divsimt astoņdesmit sešus *euro* 96 centus).

Piedzīt no apsūdzētā /pers. A/ solidāri ar personām Nr.2 , Nr.3 , Nr.4 un Nr.5, kuras notiesātas ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 4.februāra spriedumu, valsts labā valsts izmaksāto kompensāciju cietušajam /pers. J/ Ls 600 (sešsimt latu) jeb EUR 853,72 (astoņsimt piecdesmit trīs *euro* 72 centu) apmērā, kas izmaksājama norēķinu kontā: Valsts kase, reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, BIC kods TRELLV22, konta Nr./konta numurs/.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā var pārsūdzēt vai par to var iesniegt prokurora protestu Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Ludzas rajona tiesā.